

Instanța de fond: Judecătoria Leova
Judecător: Victoria Bejenaru
Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul
Judecători: Galina Vavric
Ion Dănăilă
Tatiana Dimitriadi

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție
Î N C H E I E R E

12 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii:

Ion Vîlcov și Vera Macinskaia

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Mazîrov Ion,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Vlas Eugenia
împotriva Larisei Mazîrov, Gheorghe Mazîrov, Ion Mazîrov cu privire la evacuarea din
imobil,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 26 septembrie 2013, prin care apelul
declarat de Ion Mazîrov a fost respins, fiind menținută hotărîrea Judecatoriei Leova din
28 februarie 2013,

A C O N S T A T A T :

La 11 august 2010 reclamanta Vlas Eugenia a înaintat în instanța de judecată o
acțiune împotriva Larisei Mazîrov, Gheorghe Mazîrov, Ion Mazîrov cu privire la
evacuarea din imobil.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 14 mai 1997 prin hotărîrea Judecatoriei Leova
a fost partajată între dînsa și fostul soț, Mazîrov Ion casa de locuit situată în s. Baiuș r-
nul Leova, fiindu-i adjudecat în natură 2/3 din casă, iar lui Mazîrov Ion 1/3. Dreptul de
proprietate asupra imobilului a fost trecut în Registrul bunurilor imobile OCT Leova la
nr. 448.

A mai specificat reclamanta că, Mazîrov Ion, fără știrea și consimțămîntul său, la
02 august 2006 a vîndut casa de locuit pîrîtei Mazîrov Larisa.

Ulterior, prin hotărîrea judecatoriei Leova din 13 octombrie 2008 a fost recunoscut
nul contractul de vînzare-cumpărare a casei de locuit încheiat între Mazîrov Ion și
Mazîrov Larisa, cu repunerea părților în situația inițială. Mazîrov Larisa și Mazîrov

Gheorghe categoric refuză să elibereze partea sa din casa de locuit, au schimbat lacătul la ușa, au început a face reparație. Pîrîtul Mazîrov Ion a avertizat-o despre urmări grave, dacă va încerca să intre în casă.

La 28 iulie 2012 executorul judecătoresc a întocmit proces-verbal de transmitere a bunurilor în proprietate creditorului Vlas Eugenia în contul achitării datoriei la pensia de întreținere, fiindu-i transmisă 1/3 cotă-parte, care a aparținut lui Mazîrov Ion și reclamanta a înregistrat dreptul său de proprietate asupra părții transmise, fapt confirmat prin certificatul OCT Leova din 06 septembrie 2012.

Solicită evacuarea pîrîților Mazărov Larisa, Mazîrov Gheorghe și Mazărov Ion din casa de locuit situată în s. Baiuș r-nul Leova, care-i aparține cu drept de proprietate și instalarea sa în casă.

Prin hotărârea Judecătoriei Leova din 28 februarie 2013 acțiunea înaintată de Vlas Eugenia împotriva Larisei Mazîrov, Gheorghe Mazîrov, Ion Mazîrov cu privire la evacuarea din imobil, a fost admisă. S-a dispus evacuarea lui Mazîrov Larisa, Mazîrov Gheorghe, Mazîrov Ion din casa de locuit situată în s. Baiuș r-nul Leova, înregistrată cu nr. cadastral 5711204067 pe numele Eugeniei Vlas.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 26 septembrie 2013, apelul declarat de Ion Mazîrov a fost respins, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Leova din 28 februarie 2013.

Invocînd ilegalitatea acestei decizii, la 02 decembrie 2013, Mazîrov Ion a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii înaintate de Vlas Eugenia.

În motivarea recursului Mazîrov Ion a indicat că, atît decizia instanței de apel cît și hotărîrea primei instanțe au fost adoptate cu aplicarea eronată a normelor de drept material și au fost încălcate normele de drept procedural.

Totodată, mai invocă recurentul că, instanțele de judecată nu au constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a litigiului.

Din actele pricinii se constată cu certitudine că, copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 14 octombrie 2013, iar recursul au fost declarat la 02 decembrie 2013.

Astfel, prin prisma prevederilor art. 434 C.P.C., instanța de recurs consideră că recursul a fost declarat în termen.

Examinînd temeiurile recursului, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Mazîrov Ion este inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin. (1) C.P.C., părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) C.P.C., cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C..

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, temeiurile recursului declarat nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C.. Mai mult de cât atât, cauza a fost judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, iar recursul fiind vădit neîntemeiat.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 C.P.C. al RM, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 C.P.C. și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C..

În acest sens, instanța de recurs accentuează că, potrivit art. 440, alin. (1) C.P.C., în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, aplicând corespunzător normele de drept material și respectând normele de drept procedural, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Mazîrov Ion, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) C.P.C., completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

DISPUNE:

Recursul declarat de Mazîrov Ion se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Vîlcov

Vera Macinskaia